

DRILLEPINDEN

ET SPIL FOR MINDRE BØRN

Kaj Himmelstrup

Niels Lyhnes Alle 11

2800 Lyngby

kaj.himmelstrup@mail.tele.dk

© Kaj Himmelstrup

PERSONERNE:

DEN LILLE
DEN STORE

Deres køn er uden betydning, men i manuskriptet er DEN LILLE for tydelighedens skyld en pige og DEN STORE en dreng. Ved opførelserne i Sverige var de kostumeret som hunde!

KOSTUMERNE:

DEN LILLE er ret smart klædt. DEN STORE er klædt i noget, der absolut ikke er smart.

SCENOGRAFIEN:

Scenografien består af tre til fem skærme, betrukket med stof i forskellige farver. Ved stykkets begyndelse ligger de på gulvet. De er lidt højere end skuespillerne og så brede, at de fylder pænt på scenen, når de bliver stillet op. Bag skærmene står en stor kuffert med diverse rekvisitter. Længere fremme står hendes smarte rygsæk.

OPTAKTEN

DEN LILLE er til stede foran scenen og tager imod børnene efterhånden som de kommer ind. Hun hjælper dem på plads og snakker med så mange som muligt, sørger for at alle sidder godt og kan se hele scenen. Hun spørger, om de kan gætte, hvad det er, der ligger på scenen, og røber, at det er noget, de skal hjælpe hende med at bygge op. Hendes dialog med børnene skal skabe tryghed, men den har også to andre vigtige formål: Hun skal vinde deres sympati og give dem fornemmelsen af, at det, der skal ske, er deres fælles projekt. Der er ikke skrevet replikker til optakten, den må naturligvis improviseres. Når børnene er klar, begynder hun at rejse skærmene.

DEN LILLE

I kan nok gætte, at jeg skal til at bygge noget. Et sted, hvor jeg kan bo. Og her foran - det er vores legeplads. Jeres og min.

DEN STORE kommer ind og står nede bag de bageste børn. DEN LILLE lægger ikke mærke til ham, men gør skærmene parat til at blive sat op. Hun taler stadig med børnene - replikkerne udspringer af det konkrete arbejde med skærmene og er altså knap så improviserede som de første.

Så, nu er vi klar.

Hun får øje på DEN STORE.

Hvad vil du? - Kan du ikke se, vi er midt i noget?

DEN STORE går op mellem børnene og nærmer sig scenen.

Kan du ikke se, du forstyrrer?

DEN STORE

Næh.

Han fortsætter op på scenen.

Jeg har vel lov at gå forbi.

Han bliver stående. Hun venter på, at han skal gå videre.

DEN LILLE

Sagde du ikke, du skulle forbi?

DEN STORE svarer ikke.

Hvorfor bliver du så stående?

DEN STORE

Jeg har også ret til at være her. Det er ikke din vej.

DEN LILLE

Det er ikke nogen vej. Det er en legeplads. Kan du ikke se, du forstyrrer?

DEN STORE

Næh.

DEN LILLE

Vi er i gang med noget.

DEN STORE

Nå.

DEN LILLE

Gå nu forbi.

DEN STORE

Er det en hemmelighed?

DEN LILLE

Vil du ikke nok være rar at gå. De sidder og venter.

DEN STORE

Så er det altså en hemmelighed.

DEN LILLE

Nej det er ikke. Vil du ikke godt være sød og gå?

DEN STORE

Er det den vej?

DEN LILLE

Hvis du skal forbi, så er det den vej. Hvis du skal tilbage, hvor du kom fra, så er det den vej.

Han går nogle få skridt, stopper så.

DEN LILLE

Hvad nu?

DEN STORE

Jeg synes, der var noget, jeg ville sige.

DEN LILLE

Men du kan ikke huske det?

DEN STORE

Næh.

DEN LILLE *med fingeren til hjernen*

Det er nok blevet væk oppe i rodekassen skal du se. Gå nu.

Han tager et par skridt og stopper.

Hvad er der nu?

DEN STORE

Du skal ikke kalde det her for en rodekasse. Det bryder jeg mig absolut ikke om.

DEN LILLE

Sådan var det jo ikke ment. Undskyld. Jeg blev bare lidt utålmodig. Du sagde, du bare skulle forbi. Det er den vej.

Han tager et par skridt og stopper.

Kom nu videre.

DEN STORE

Jeg kan pludselig huske det. Jeg skal ikke videre.

DEN LILLE

Hvad?

DEN STORE

Nej. Jeg skal ikke forbi.

DEN LILLE

Milde Moses, det sagde du ellers lige før. - *Afsides til børnene:* Hvad mener I? Er han ikke lige så dum som et stykke med ost? - *Til ham:* Hør nu her, det er jo det, vi har snakket om hele tiden. Du kommer og forstyrrer os, og vi siger lige så pænt, at du må gerne få lov at gå forbi.

DEN STORE har taget rygsækken af under hendes replik. Nu stiller han den på gulvet og går et par skridt.

DEN STORE

Nu skal du høre.

DEN LILLE

Er du ikke ret forvirret?

DEN STORE

Altså ...

DEN LILLE

Du har glemt din rygsæk.

DEN STORE

Har jeg det?

DEN LILLE *peger på den.*

Du ved godt, du er ret irriterende, ikke?

DEN STORE

Jeg har selv stillet den der.

DEN LILLE

Du ødelægger det for os andre.

DEN STORE

Gør jeg det?

DEN LILLE

Ja.

DEN STORE

Det var ikke meningen.

Hun tager rygsækken og lirker hans arm gennem den ene skulderrem. Så går hun bag om ham for at lirke den anden arm gennem den anden rem, men hans arm glider ud af den første rem.

DEN LILLE *til børnene*

Hvad sagde jeg? Dum som en ostemad.

Det lykkes hende at give ham rygsækken på med begge arme gennem remmene.

Sådan. Så er du klar til at gå forbi.

Hun puffer ham i gang, han går et par skridt, men stopper.

DEN STORE

Hvad er det egentlig, jeg ødelægger?

DEN LILLE

Du ødelægger det for os. Hvis du ikke forstår det, så synes jeg bare du skal klappe klaveret i og se at komme af sted.

DEN STORE

Er det mig, du taler sådan til?

DEN LILLE

Hvem ellers?

DEN STORE

Så skal jeg ikke af sted.

DEN LILLE

Nu må du altså holde op. For et øjeblik siden kom du og skulle forbi. Det fik du lov til. Så fandt du pludselig på, at det skulle du alligevel ikke. Du er godt klar over, at de er ved at blive sure på dig.

DEN STORE

Det er jeg da ligeglad med.

DEN LILLE *til børnene*

Ved I hvad, hvis I kan lave plads her, så han kan komme igennem - ... ja, sådan - ...

DEN STORE tager rygsækken af og kikker i den.

Han er da helt umulig. Hvad laver du nu?

DEN STORE

Jeg skal lige se, om den holdt.

DEN LILLE

Hvad for en holdt?

DEN STORE

Vil du se den?

DEN LILLE

Nej tak. Vi vil have du går, så vi kan komme i gang.

DEN STORE

Det er en humørspreder.

DEN LILLE

Hvad er det?

DEN STORE

En humørspreder.

DEN LILLE

Det er der ikke noget, der hedder.

DEN STORE

Hvorfor tror du ikke det?

DEN LILLE

Det er der bare ikke. Du driller. Har I nogen sinde hørt om nogen, der havde en humørspreder i rygsækken? - ... Der kan du selv høre.

DEN STORE

Det ved de overhovedet ikke noget om.

DEN LILLE

Så fortæl os, hvor man kan købe sådan en.

DEN STORE

Den kan slet ikke købes.

DEN LILLE

Så findes den heller ikke.

DEN STORE

Jo den gør, for jeg har selv lavet den. Vil du se den?

DEN LILLE

Nej tak.

DEN STORE

Hvorfor ikke?

DEN LILLE

Kan vi ikke snart få fred for dig?

DEN STORE

Næh. Jeg har også lov at være her. - Hvis jeg nu sætter

mig derovre i hjørnet, så kan jeg sidde og se, hvad det er,
I skal i gang med.

DEN LILLE

Det var kun mine gode venner, der skulle se det.

DEN STORE

Du har ingen gode venner.

DEN LILLE

Hvad har jeg ikke? Se der. Der er mindst 50.

DEN STORE

Det er ikke dine rigtige venner.

DEN LILLE

Det er det vel nok. Se på dem.

DEN STORE

De ser rare og flinke ud, men det er ikke nogen, du leger
med hver dag, hele dagen. De kommer heller ikke og
leger med dig i morgen. Rigtige venner, det er nogen,
man altid er sammen med.

DEN LILLE

Sådan nogle venner har jeg da også.

DEN STORE

Har du?

DEN LILLE

Det ved du bare ikke noget om.

DEN STORE

Nej. - ... Hvis jeg nu sidder derovre i hjørnet og tier
stille ...

DEN LILLE

Nej, du begynder bare at drille.

DEN STORE

Jeg lover. - Hvis jeg må se jeres hemmelighed, så må I se min humørspreder.

DEN LILLE

Det er ikke nogen god ide.

DEN STORE

Hvis jeg holder mig for det ene øje, så kan jeg kun se halvdelen af den?

Her kan der være et improviseret mellemstil, hvor hun tager børnene med i afgørelsen.

DEN LILLE

Okay, men så skal vi se din humørspreder først.

DEN STORE

Ja selvfølgelig.

Han åbner rygsækken og tager et ca. 20 cm langt og 1,5 cm tykt plasticrør op - af den slags, som elektrikere bruger.

DEN LILLE

Det er et plasticrør.

DEN STORE

Det her?

DEN LILLE

Hvis det er en humørspreder, så må du kalde mig en banan. Det er et gammelt grimt plasticrør.

DEN STORE

Altså, hvis du lige vil høre engang - ...

DEN LILLE

Vi gider overhovedet ikke have med dig at gøre mere. Du både driller og snyder. Du var kun ude på at se, hvad

det her skal blive til.

DEN STORE

Jamen ...

DEN LILLE

Du er afsløret. Men du behøver ikke være nervøs. *Vi* skal nok holde, hvad *vi* har lovet. *Vi* er nemlig ikke så-dan.

DEN STORE

Det er ikke noget plasticrør, det er ...

DEN LILLE

Du lovede at sætte dig derovre.

DEN STORE

Må jeg ikke godt forklare ...

DEN LILLE

Du lovede også at tie stille. - Og holde dig for det ene øje. Vi er trætte af at høre på dig.

Her er der igen et mellemstil, hvor hun rejser skærmene op sammen med nogle af børnene. Når skærmene er rejst, er DEN STORE skjult for publikum. DEN LILLE siger tak til børnene for hjælpen og improviserer en lille samtale med dem om scenografien. Et flot hus? Eller hvad den nu kan give anledning til. Så kommer DEN STORE frem. Han holder sig ikke for det ene øje mere.

DEN LILLE

Hovhov, du lovede at blive siddende inde i hjørnet.

DEN STORE

Jamen ...

DEN LILLE

Du sagde også, du ville holde dig for øjet. - Man skal

holde, hvad man lover.

DEN STORE løfter hånden op for øjet. Hun peger: om bagved! Han lusker stille om bag skærmene. DEN LILLE retter lidt på skærmene. Pludselig lyder der fløjtetoner.

Hvad er det?

Hun lytter. Så går hun hen til den ene ende af skærmene og ser om bag dem. I det samme kommer han frem fra den anden side, spillende på plasticrøret. Hun vender tilbage, samtidig forsvinder han bag om det. Så går hun hen til den anden ende af skærmene, lyttende og mystificeret, og går helt om bag dem. Samtidig kommer han frem fra den modsatte ende, stadig spillende på plasticfløjten.

DEN STORE

Det var det, jeg ville fortælle hende. Det er ikke noget grimt gammelt plasticrør. Det er en fløjte. Se selv. To huller. Jeg har selv lavet den.

Han fløjter tre toner.

Nå, jeg må hellere gå om på min plads. Der er ellers ikke så morsomt der omme. Men jeg har jo lovet det.

Han holder hånden for øjet og går om bagved. Nøjagtig samtidig kommer hun frem fra den anden side.

DEN LILLE

Var det jer, der lavede den der lyd? - Var det ham? - Ham med larvefødder for neden og ost for oven?

DEN STORE fortsætter med at spille omme bag skærmene.

DEN LILLE

Er det også ham, der laver støj nu? Sådan en drillepind. Vi må hellere få ham her ud, så vi kan fortælle ham, at vi ikke vil have ørerne stoppet til med hans lydmos. *Hun råber og stamper i gulvet: Pas på! Nu kommer jeg!*

Han kommer forsigtigt og baglæns ind fra den ene ende af skærmene. Han har rygsækken på. Hun bliver stående. Han går baglæns ind i hende.

DEN STORE

Du troede, det var et plasticrør, ikke også?

DEN LILLE

Jo, jeg tog fejl.

DEN STORE

Det er en humørspreder.

Han spiller tre toner og kikker poetisk efter dem, som om de forsvinder som sæbebobler.

DEN LILLE

Vel er det ej. Det er en larm-støj-og-spektakel-spreder.

DEN STORE

Kan du ikke lide musik?

DEN LILLE

Jeg holder meget af musik. Rigtig musik.

DEN STORE

Hvorfor kalder du det så en støjspreder?

DEN LILLE

Fordi der ikke kan komme rigtig musik ud af et plasticrør med to dumme huller. Hvis der skal spilles musik her, så skal den være rigtig. Sæt dig.

Hun tager en smart båndoptager op af sin smarte rygsæk og indtager et par smarte reklamestillinger.

Hvad siger du så? - Det er noget, der kan gøre citronerne gule, hvad? - Ikke noget med to huller her. - Nu skal mor her sørge for at der kommer musik.

Hun tænder båndoptageren. Der kommer dårlig popmusik. Et kort øjeblik danser hun til musikken.

DEN STORE

Det er ikke noget for mig, mor.

DEN LILLE *lidt fraværende*

Hvad siger du?

DEN STORE

Det er ikke noget for mig, mor.

DEN LILLE

Hvad sagde du?

Hun slukker for båndoptageren.

DEN STORE

Jeg sagde bare, at det ikke er noget for mig.

DEN LILLE

Du sagde noget andet.

DEN STORE

Gjorde jeg det?

DEN LILLE

Du sagde MOR!

DEN STORE

Det var jo kun for sjov.

DEN LILLE

Det var for at drille. Jeg er ikke din mor. Du kan godt kravle om bag ved.

Han kravler. Hun skubber til ham med foden, så han går på næsen og rygsækken ryger på gulvet.

Du har ikke tid til at kikke på myrer. Næste gang, du er fræk, så kan du gå helt hjem.

Han rejser sig på knæ og kikker i rygsækken.

Se så at få tændt raketten og kom af sted.

DEN STORE

Jeg skal lige se, om den holdt.

DEN LILLE

Mener du fløjten?

DEN STORE

Ja.

DEN LILLE

Den har du jo i hånden, din ost. Sig mig engang, er du tvilling?

DEN STORE

Hvorfor spørger du om det?

DEN LILLE

Jo for så dum kan man ikke være helt alene.

DEN STORE *om fløjten han har i hånden*

Det var ikke den her, jeg mente.

Han tager en plasticfløjte magen til den første op af rygsækken.

Den har jeg også selv lavet. Vil du have den?

DEN LILLE

Sikken et spørgsmål.

*Hun tænder båndoptageren og danser med den.
Et øjeblik efter slukker hun for den.*

Den er alt for god til at spille for dig. Jeg går ind til mig selv. Drillepind.

*Hun tager sin rygsæk og går ind bag skærmene
gennem en midterindgang.*

DEN STORE

Hun er ikke min mor, sagde hun. Jeg er heller ikke hendes drillepind.

*Han lægger den ene fløjte fra sig og giver sig til
at spille på den anden.*

Kan I høre, det er en sang? Der er også ord til. Hvis I nu lærer omkvædet, så kan I synge med, når jeg synger den.

*Han lærer dem omkvædet til sangen. Det dukker
op senere i stykket, og i slutningen, hvor det får
sin fulde mening.*

Omkvædet:

En rigtig ven er svær at få
det fik han lært af forstå.

Så synger han sangen:

Der var engang en lille mand,
han ville gerne ha' en ven.
Han vidste ikke helt hvordan.
Han tænkte hvor skal man gå hen?
En rigtig ven ...

Han synger videre, men spiller også manden.

Så gik den lille mand i byen.
Han fandt en stor og fin butik.
Den solgte mel og havregryn
og mælk og smør og brød og slik.
En rigtig ven ...

Han tog en kurv, værsgo, frit valg.
Nu vil jeg købe mig en ven.
Men der var ingen ven til salg,
og så gik manden ud igen.
En rigtig ven ...

Han gik og gik og gik og gik
han ledte alle vegne - men
der findes ikke én butik
hvor man kan købe sig en ven.
En rigtig ven ..

Den lille mand gav op til sidst.
Så gik han langsomt hjem igen.
Men inderst inde var han trist
fordi han savnede en ven.
En rigtig ven ...

Han lærte aldrig at forstå
at penge ikke bringer held.
En ven er en man kun kan få
hvis man vil gøre noget selv.
En rigtig ven ...

*DEN LILLE er kommet ud under det sidste vers
og ser misbilligende på ham. Han ser ikke hen-
de, men fortsætter med at synge. Da de når den
sidste linie i omkvædet tænder hun båndopta-
geren for fuld volumen og spankulerer rundt.
Pludselig slukker hun.*

DEN LILLE
Sagde jeg ikke du skulle holde op med det der? Når det

gælder musik - rigtig musik - så er det den her, der bestemmer. Det er tæskelækkert.

Hun tænder for båndoptageren og begynder at tage dansetrin til musikken. Den er ikke så høj som før og overdøver ikke dialogen.

Er jeg ikke dødsmart, hvad?

DEN STORE

Hvad siger du?

DEN LILLE

Det er noget, der kan gøre tomaterne røde, hvad? Tuttut på tangenterne.

DEN STORE

Hvad?

DEN LILLE

Du har ikke forstand på noget som helst. - Ost!

DEN STORE

Det kan godt være.

DEN LILLE

Du ved heller ikke noget om mine venner. De er meget bedre end dig. Du er bare bøvet.

DEN STORE

Ja. - Jeg kan godt lide dig alligevel.

Hun slukker båndoptageren og ser indtrængende på ham.

DEN LILLE

Hvad sagde du?

DEN STORE

Ingenting.

DEN LILLE

Du tør ikke sige det en gang til.

DEN STORE

Jeg sagde bare alligevel.

DEN LILLE

Jeg hørte godt, hvad du sagde. - Tror du, jeg vil have noget med dig at gøre? - Larvefødder. Og sikke nogle bukser. De er jo syet på en brødmaskine. Du skulle faktisk gå rundt med et stort skilt på. "Det er farligt at se på mig."

DEN STORE

Hvorfor det?

DEN LILLE

Man kan dø af det.

DEN STORE

Dø?

DEN LILLE

Ja, af grin. - Du har også en knop på halsen.

DEN STORE

Har jeg det?

DEN LILLE

En stor, grim en.

DEN STORE

Hvor?

DEN LILLE *peger på hans hoved*

Der! Med hår på!

DEN STORE

Øv, den er gammel.

DEN LILLE

Du gik på den alligevel, ost.

*Hun tænder for båndoptageren og genoptager
dansen. Pludselig bliver lyden svagere. Hun
standser og ser forurettet på båndoptageren.
Lyden forsvinder helt.*

DEN STORE

Det var lækkert. Tæskelækkert.

*DEN LILLE tager den op og undersøger den,
trykker på knapper o.l.*

Kan den ikke mere?

DEN LILLE

Selvfølgelig kan den det, den skal bare have nye batteri-
er.

DEN STORE

Har du nogen?

DEN LILLE

Det kommer ikke dig ved.

DEN STORE

Det har du altså ikke. Hvad så, hvis du vil høre mere
musik?

DEN LILLE

Det vil jeg ikke, tilfældigvis.

DEN STORE

Du sagde ellers, du holdt meget af musik.

DEN LILLE

Jeg har ikke lyst til at høre mere musik, tilfældigvis.

DEN STORE

Skal jeg ikke spille noget for dig?

DEN LILLE

Dig! - Er det overhovedet ikke trængt ind gennem oste-skorpen, at jeg ikke gider høre på dine to huller?

DEN STORE *rækker fløjten ud mod hende*

Vil du prøve?

DEN LILLE

Bvadr.

DEN STORE

Det er sjovt at lave musik selv.

DEN LILLE

Det ved jeg da godt. - Tror du ikke jeg kan lave musik?

DEN STORE

Kan du det?

DEN LILLE

Ja selvfølgelig. Tror du jeg lyver?

DEN STORE

Hvad spiller du på?

DEN LILLE

Det er i hvert fald ikke sådan en for pattebørn med to huller.

DEN STORE

Hvad er det så?

DEN LILLE

Det er et rigtigt instrument, selvfølgelig

DEN STORE

Hvordan ser det ud?

DEN LILLE

Det kunne du lide at vide, hvad? Du tror jeg lyver. Du tror ikke, jeg har et rigtigt instrument. - Et øjeblik, du.

Hun stiller båndoptageren på gulvet og henter et rigtigt instrument. (Et flot og blankt instrument som f. eks. en tværfløjte, men andet kan bruges).

Der vred du dig, hvad?

DEN STORE

Det er sørme flot.

Han rækker ud efter instrumentet, men hun rykker væk. Han får kun lov at se.

DEN LILLE

N N N - Er du færdig med at se?

DEN STORE nikker. Hun vender sig for at gå ud.

DEN STORE

Er det den, du spiller på?

DEN LILLE

Jeg spiller kun, når jeg har lyst til at spille.

DEN STORE

Synes I ikke, hun skulle spille for os? - En af dem, du kan? -

Hun ryster på hovedet.

Bare en kort en? - Må vi ikke høre bare én tone?

DEN LILLE

Okay. Én.

Det lykkes hende at spille en enkelt forkølet tone.

*Han spiller den samme tone på plasticfløjten,
som om det lød som et svar.*

DEN LILLE

Så er det nok for i dag.

DEN STORE

Kan den kun den ene tone?

DEN LILLE

Du må være tumbet. Den kan selvfølgelig spille dem alle sammen. Alle dem, der er i hele verden.

Hun spiller en anden tone. Han spiller den samme tone. Så ser han afventende på hende, men hun spiller ingen ny tone. Hun har tilsyneladende vanskeligheder. Så spiller han en ny tone. Men hun fumler med knapperne og spiller ikke. Da der stadig ikke sker noget, gentager han tonen flere gange i en lokkende rytme, som han efterhånden lader gå over i melodien fra før.

DEN LILLE

Jeg må ikke spille, når det regner. Den kan ikke tåle regnvejr.

DEN STORE

Det er da ikke regnvejr.

DEN LILLE

Det bliver det. - Hvorfor er det også hele tiden mig, der skal underholde dig? Hvornår gør du noget for mig? Du tænker hele tiden på dig selv.

DEN STORE

Jeg vil da godt gøre noget for dig. - Det er ikke noget med fløjten. Jeg er sikker på, du kan lide det.

Han åbner sin rygsæk.

DEN LILLE

Du kan godt spare dig. Jeg skal ikke nyde noget af dine tohulsfiduser.

Hun går ud med instrumentet. Han bemærker det ikke.

DEN STORE

Det er noget, der kan spises. Lad os nu se, hvor det gemmer sig.

Han hiver et stort stykke tøj eller plast op af rygsækken. Han bemærker stadig ikke, at hun er gået.

Det her, det kunne du bruge som tag til dit telt. Til børnene: Det passer da meget godt, ikke? Og så er det regntæt. - Men det var nu ikke det, jeg tænkte på.

Han lægger det fra sig på gulvet og tager en lille tøjpose op af rygsækken.

Her er den. Hold den lige, mens jeg finder gryden.

Han rækker den tiil hende, men opdager, at hun er væk.

Er hun gået? - Det er da fint. Så laver vi det som en overraskelse. Til når hun kommer tilbage. - Vi mangler bare min trylle gryde.

Han leder i rygsækken.

Hvor er jeg dum. Jeg stillede den jo omme bagved, mens jeg ventede. Et øjeblik.

Han henter gryden, som står på en tændt el-varmeplade.

Den er allerede rygende varm. I må endelig holde jer

derude. - Sådan. Nu skulle jeg egentlig bruge en grydelap.

Han leder i rygsækken og finder en sort, strikket fingervante. Den yderste del af langfingeren er rød.

Bum, bum - nå - så kan jeg bruge den her i stedet for.

Han løfter låget med fingervanten og lægger det på igen. Så tager han en lille tøjpose og en lille plasticflaske op af rygsækken. Han tager proppen af flasken og snuser til den.

Kan I gætte, hvad det er, jeg er ved at lave? - Rigtigt. Det er popcorn. Det er jeg sikker på, hun kan lide.

Han hælder olien i gryden og venter. Her må der improviseres lidt, indtil olien er varm nok. (Det kan være en god ide at sige, at "hvis der ryger nogle ved siden af, så skal I bare lade dem ligge, vi laver nogle flere til jer bagefter". Det viste sig nemlig, at børnene ved nogle af forestillingerne løb op på scenen for at samle de spildte op og afbrød spillet).

Så - nu ryger det.

Han lægger grydelåget på gulvet. Samtidig kommer hun ind og står bag ham uden at han ser det. Han hælder majsene fra tøjposen ned i gryden. Imens tager hun grydelåget og lister ud, stadig uden at han ser det.

Og så på med låget. - - Sig mig - - Hvad siger I? - En ad gangen. - Tog hun det?

Han rejser sig for at gå ud efter hende. I det samme kommer hun ind fra den anden side med hænderne på ryggen.

DEN LILLE

Kuk kuk. Er det mig, du leder efter?

DEN STORE

De siger du har taget låget.

DEN LILLE

Gør de det?

DEN STORE

De så det alle sammen.

DEN LILLE

Skulle du bruge det til noget?

DEN STORE

Selvfølgelig skulle jeg det. Det kan ikke gå for hurtigt.

DEN LILLE

Hvad for en hånd vil du have?

DEN STORE

Den der.

Hun rækker hånden frem, den er tom.

Så den anden.

Hun bytter rundt på hænderne. Den anden er også tom.

Det kan du ikke være bekendt. Kom nu med det.

Hun viser begge hænder frem, tomme.

DEN LILLE

Jeg ville bare hjælpe dig at rydde op, forstår du ikke det?

DEN STORE

Hvor er det så nu?

DEN LILLE

Nu skal jeg hente det.

Hun går ud og kommer straks tilbage med låget, men i stedet for at give ham det, holder hun det lokkende op og forsvinder igen. Han løber efter hende. De leger gemmeleg ud og ind imellem skærmene, indtil popcornene begynder at poppe. Så stopper han og kikker forvirret på popningen. Da majsene har poppet færdig, kommer hun tilbage med låget og en kost. Hun rækker ham låget.

Værsgo.

DEN STORE

Kan du ikke se det er for sent?

DEN LILLE

Det var bare lidt fis og ballade, det er vel ikke noget at blive sur over.

Hun giver ham kosten.

Nu kan du feje op efter dig.

Han fejer popcornene sammen. Så samler han et af dem op og giver hende. Hun ser på det, men giver det tilbage.

DEN LILLE

Jeg synes du skal spise det selv.

Han spiser det.

Smager det godt?

DEN STORE

Mmmmm.

DEN LILLE

Ved du, hvorfor jeg ikke ville have det?

DEN STORE

Næh.

DEN LILLE

Der var hundelort på.

DEN STORE

Det passer ikke.

DEN LILLE

Det var da morsomt, var det ikke?

DEN STORE

Hvorfor bliver du ved med at drille? Synes du det er skægt?

DEN LILLE

Jeg har da ikke drillet.

DEN STORE

Hvad kalder du det så?

Hun trækker på skuldrene. Han samler et popcorn op og kaster det på hendes kind. Hun tager sig til kinden.

Pas på! Det er en flyvende edderkop, en af de giftige.

Hun reagerer med forskrækkelse. Han viser popcornet.

Var det ikke at drille?

DEN LILLE

Bah.

DEN STORE

Du blev da bange.

DEN LILLE

Vel gjorde jeg ej.

DEN STORE

Så siger vi det. Det så bare sådan ud. Og selvfølgelig behøver man ikke være bange for edderkopper. De gør ingenting.

Han kysser popcornet og spiser det. Så fejer han resten af popcornene sammen og fejer dem om bagved, hvor han også stiller kosten.

Hvor vil du gå hen, når det bliver regnvejr? Du har ikke noget tag på dit telt. Din fløjte bliver våd.

DEN LILLE

Det bliver ikke regnvejr.

DEN STORE

Det sagde du lige før.

DEN LILLE

Det kan jeg ikke huske.

DEN STORE

Jeg har noget, du kan bruge til tag.

DEN LILLE

Det bliver ikke regnvejr. Det har jeg jo sagt, og jeg er ikke bange for edderkopper. Overhovedet ikke.

DEN STORE tager gryden for at gå ud med den.

Hvor skal du hen?

DEN STORE

Jeg er begyndt at rydde op.

DEN LILLE

Hvorfor det? Har du tænkt dig at gå?

DEN STORE

Hvorfor skulle jeg blive?

DEN LILLE

Hvorfor tror du det er et telt? Det er det slet ikke, det er noget helt andet. Det er noget jeg bruger, når jeg fortæller historier.

DEN STORE

Kan du fortælle historier?

DEN LILLE

Selvfølgelig kan jeg det. Vil du høre en?

DEN STORE *undrende*

Vil du fortælle mig en historie?

DEN LILLE

Ja.

DEN STORE

Hvorfor?

DEN LILLE

Vil du høre den, eller vil du ikke?

DEN STORE

Jeg vil godt høre den.

DEN LILLE

Så stil dig der.

Hun peger på en af skærmene.

Og kik der, så får du noget at se på, mens du lytter.

Hun går om bag ved skærmen, der er af stof.

Hun tager grydelåget med.

Der var engang - sådan begynder alle historier, også de uhyggelige - altså, der var engang en lille, rød ost.

Hun tænder en lommelygte og holder den mod skærmen, så der set udefra kommer en lille rød lysplet på skærmen.

Den havde arme og ben, men den var grim alligevel, med store klodsede larvefødder og bukser syet på en brødmaskine. Og så gik den rundt og pustede i et plasticrør med to huller. Men det passede godt til den lille ost, for den kunne ikke finde ud af at tælle til mere end to. En dag fik den lyst til at gå ud i den store verden, for der havde den aldrig været. Den plejede at gå hjemme i sit eget mudderhul.

Hun lader lyspletten gå hen ad skærmen.

Den gik langt ud i skoven, helt derud, hvor troldetræerne vokser, og det blev aften, og pludselig var der helt mørkt. Den blev meget bange og begyndte at ryste.

Den røde plet ryster.

DEN STORE *til børnene*

Det er da en underlig historie.

DEN LILLE

Den rystede så meget, at den blev blød i både maven og hovedet. Nu var den ikke bare en lille rød ost, nu var den en lille blød ost. Pludselig var der en stemme, der sagde: "Hvad er det, der lugter sådan?" Den lille ost holdt næsten op med at trække vejret, så forskrækket blev den. "Hvad er det, der lugter så ulækkert?" Den lille ost så sig om i mørket. Så så den op, og der, lige over dens hoved, fik den øje på en stor stærk kæmpe.

Hun tænder en spotlight i scenens baggrund, så

hun selv dukker frem på skærmen som en mørk silhuet.

"Hvad laver du her?" - Ingenting, sagde den lille ost og blev endnu mere blød end den var i forvejen. "Jo du gør, du lugter, og du puster i plasticrør, så det gør ondt i mine hugtænder. Du har ikke noget at gøre i min skov. Nu æder jeg dig."

Silhuetten æder den røde plet. Hun skramler med grydelåget mod gulvet. DEN STORE gemmer ansigtet i hænderne. Spotlighten slukkes. DEN LILLE kommer frem.

DEN LILLE

Hvad tuder du for?

DEN STORE *tager hænderne væk*

Jeg tuder ikke.

DEN LILLE

Hvad er der så i vejen?

DEN STORE

Jeg er ked af det, fordi det var en meget mærkelig historie.

DEN LILLE

Forstod du den ikke?

DEN STORE

Jo. Jeg var osten og du var trolden. Men det var ikke nogen rar historie.

DEN LILLE

Men den passer.

DEN STORE

Det kan godt være jeg er en dum ost, men du er ikke nogen trold.

DEN LILLE

Hvad er jeg så?

DEN STORE

Kan du huske hvad du sagde før: Hvis det der er en fløjte, så må du kalde mig en banan?

DEN LILLE

Og hvad så?

DEN STORE

Det kalder jeg dig nu, for det er det du er -

Han trykker hende på overarmen.

- En hård banan.

DEN LILLE

Ja selvfølgelig. Mig er der ikke nogen, der kan klare.

DEN STORE

Nej, det er synd for dig.

DEN LILLE

Hvad er synd?

DEN STORE

Det er synd, at du hele tiden skal være så stærk. Det er derfor du ingen venner har.

DEN LILLE

Jeg har masser af venner, og du skal ikke tro, du kan klare mig.

DEN STORE

Jeg har slet ikke lyst til at klare dig.

DEN LILLE

Det kan du heller ikke. Jeg er ikke bange for noget som helst.

DEN STORE

Heller ikke edderkopper?

DEN LILLE

Overhovedet ikke. Jeg er bare stærk, du. Hvis der er nogen, der tror, de kan jorde mig, så er de bare dumme. Der er ikke noget, der forskrække mig.

Han tager den sorte fingervante op fra gulvet og tager den på, uden at hun ser det.

DEN STORE

Kom engang her med din hånd.

DEN LILLE

Hvorfor det?

DEN STORE

Tør du ikke?

DEN LILLE

Selvfølgelig tør jeg det.

Hun rækker hånden vandret ud, han tager hende om håndleddet.

DEN STORE

Luk så øjnene.

Hun lukker dem ikke.

Hvad er du bange for?

DEN LILLE

Jeg er da ikke bange.

DEN STORE

Hvorfor tør du så ikke lukke øjnene?

Hun tager armen til sig.

DEN LILLE

Hvad er du ude på?

DEN STORE

Vis os nu, at du ikke er bange.

Hun løfter armen op igen til vandret stilling, han tager hende om håndleddet.

Se lige ud. Og luk så øjnene.

Hun lukker øjnene. Han anbringer hånden med fingervanten på hendes hånd, så den ligner en edderkop med rødt hoved.

Så må du godt kikke.

Hun åbner øjnene og opdager edderkoppen. Han lader den bevæge hovedet. Hun skriger og vil trække hånden til sig, men han holder fast og lader edderkoppen vandre op ad hendes arm. Hun råber nej og river sig løs. Han tager vanten af og holder den op.

Nu kunne jeg godt grine ad dig, ikke? Hahaha, hun er bange for en gammel vante. - Men det gør jeg ikke.

Han går hen til sin rygsæk.

DEN LILLE

Hvorfor ikke?

DEN STORE

Synes du, det var morsomt?

DEN LILLE

Næh.

DEN STORE

Det synes jeg heller ikke. Hvorfor skulle jeg så grine?

Han lægger vanten i rygsækken.

DEN LILLE

Jeg vidste ikke, det føles sådan.

DEN STORE

At blive drillet?

DEN LILLE

Ja.

DEN STORE

Det ved du altså nu.

*Han putter tøjposen i rygsækken og olieflasken.
Til sidst samler han sin fløjte op.*

DEN LILLE

Skal du spille?

DEN STORE

Du kan være helt rolig. Jeg har forstået, hvad du synes om min musik.

DEN LILLE

Du må godt.

Han lægger fløjten i rygsækken og snører den.

Er du ved at pakke? - Går du?

DEN STORE

Du ville jo gerne have, jeg gik forbi, ikke?

DEN LILLE

Jamen du skulle jo ikke forbi.

DEN STORE

Det skal jeg nu. Hej.

Han begynder at gå.

DEN LILLE

Hej, hallo - du glemmer den her.

Hun løfter gryden op. Han går tilbage til hende.

Nu skal jeg hjælpe dig.

Hun lægger gryden i hans rygsæk, eller binder den fast.

DEN STORE

Tak for det.

DEN LILLE

Behøver du gå?

DEN STORE

Dine venner kommer vel og besøger dig? Du har jo venner, sagde du.

DEN LILLE

Jeg har masser af venner. Over hundrede.

DEN STORE

Det er mærkeligt, vi ikke har set dem, synes du ikke?

Han går ud.

DEN LILLE

Hvis du kommer forbi en anden dag ... så ...

Hun står lidt og kikker efter ham. Så føler hun på sin overarm, sådan som han gjorde. Så opdager hun den anden fløjte, som stadig ligger på gulvet. Hun samler den op, overvejer at gå efter ham, men går så ind bag skærmene med den. Lidt efter lyder der forsigtige fløjtetoner. DEN STORE vender tilbage.

DEN STORE

Jeg glemte noget. - Hør, hvad er det? - Jeg tror hun øver sig. - Hvad er det hun spiller? - Schyss! - ... Er det ikke vores sang?

Han synger ganske sagte med på sangen.

Vær ganske stille - lyt engang.
Det passer lige på en prik.
Hun spiller vores gamle sang
på plasticfløjten som hun fik.
En rigtig ven ...

Da de når omkvædet, får han børnene til at synge med. Fløjtespillet stopper. Hun kommer frem med plasticfløjten gemt bag ryggen.

Vi hørte godt, du øvede dig.

DEN LILLE

Hvad hørte du?

DEN STORE

At du øvede dig. Det lød lækkert. Tæskelækkert.

DEN LILLE

Jeg har da ikke øvet mig.

DEN STORE

Det kom der inde fra? Det var måske alle dine venner, der spillede?

DEN LILLE

Det må det have været.

Han vil gå om bag skærmene, hun stopper ham.

Du kan lige så godt blive her, de er gået.

DEN STORE

Ved du hvad? Jeg er ikke interesseret i dine venner. Jeg skal bare ind efter mit grydelåg.

Han gør sig fri og går om bag skærmene.

DEN LILLE

Jeg har jo heller ingen venner. - Er det rigtigt, jeg er hård? - ... Bare jeg kunne give ham hånden og sige undskyld.

Han kommer ud. Hun rækker hånden frem.

Der er noget, jeg godt vil sige.

DEN STORE rækker også hånden frem, men tager ikke hendes.

DEN STORE

Jeg tror, du har ret. Det drypper. Så blev det regnvejr alligevel. Det er godt, jeg har en paraply.

Han åbner rygsækken, putter grydelåget ned i den og tager en paraply op, som han slår op.

Vil du ikke ind under?

Hun går ind under paraplyen til ham.

DEN LILLE

Jeg ville godt have en.

DEN STORE

Jeg har kun den her.

DEN LILLE

Det var ikke en paraply, jeg mente.

DEN STORE

Hvad var det så for en, du godt ville have?

DEN LILLE

En ven.

DEN STORE

Det har du jo hele tiden haft.

DEN LILLE

Det var lyv. Jeg har aldrig haft nogen venner.

Hun føler ham på overarmen.

Hvor er du blød.

DEN STORE

Hvad skal vi finde på, mens vi venter på tørvejr?

DEN LILLE

Jeg synes, du skulle spille for mig.

DEN STORE

Så skal du spille med. Det *var* jo dig, der øvede dig.

DEN LILLE

Nej. Det var kæmpen.

DEN STORE

Jaja, så kan du jo spille på din båndoptager.

DEN LILLE

Den skal have nye batterier.

DEN STORE

Hold paraplyen.

Hun tager paraplyen. Han fisker batterier op af rygsækken og sætter dem i båndoptageren, der stadig står foran en af skærmene. Samtidig tager han sin fløjte op.

DEN LILLE

Jamen du kunne jo ikke lide at høre på den?

DEN STORE

Nøh.

DEN LILLE

Hvorfor sætter du dem så i?

DEN STORE

For at gøre dig glad. Man skal være god ved sine venner.

DEN LILLE

Er vi da venner?

DEN STORE

Er vi ikke? - Prøv og føl, du er blevet helt blød.

Han sætter båndoptageren i gang. Den spiller hans sang på plasticfløjte. Da den kommer til omkvædet synger DEN LILLE.

DEN LILLE *synger*

En rigtig ven er svær at få.

DEN STORE *synger*

Det fik hun lært at forstå.

Hun var en hård banan engang
og hun var ikke særlig sød.

DEN LILLE *synger*

Så hørte jeg hvordan han sang
og efterhånden blev jeg blød.

De får børnene med på omkvædet, som de begge synger.

En rigtig ven er svær at få
Det fik hun lært at forstå.

DEN STORE *synger*

Jeg ved at den slags drilleri
det er der ingen, der kan li
det er I sikkert enig i
så det er godt det er forbi.

En rigtig ven ...

*De tager fløjterne frem og spiller og danser det
næste vers. Under det næste vers skiftes de til at
spille.*

DEN STORE *synger*

Om lidt så er vi væk igen.
I morgen er vi sikkert glemt.

DEN LILLE *synger*

Men husk at hvis du har en ven
ja så er livet rart og nemt.

En rigtig ven ...

DEN LILLE *synger*

At ha' en ven, man holder af
det trænger alle men'sker til.
I så jeg fik en ven i dag
og derfor ender vores spil.

En rigtig ven er svær at få.

Det fik jeg lært at forstå.

S L U T

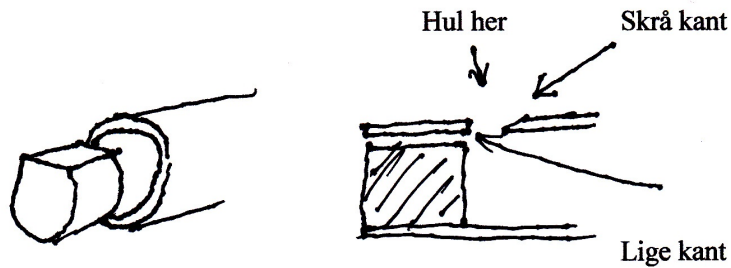

At musikken ikke er særlig avanceret, er selvfølgelig med vilje. Ideen er, at man slet ikke behøver det store, fine praleudstyr for at kunne lave musik. Man kan også have glæde af det primitive.

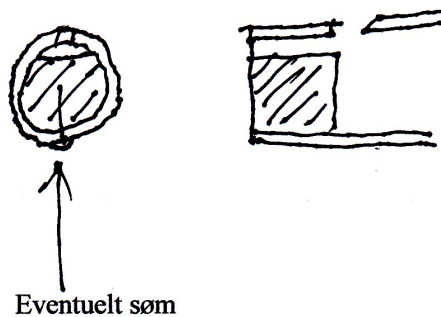
Melodien skal spilles med en swingrytme, der giver skuespillerne mulighed for kropsspil og dans. Der kan eventuelt indlægges klap på to og fire, når der spilles for større børn.

PLASTICFLØJTEN

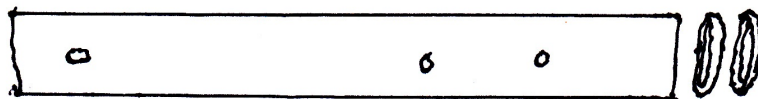
Skær cirka 30 cm af et elektrikerplasticrør, cirka 2,5 cm i tværsnit. Tildan en træklods, 2 cm lang, der passer ind i røret. Træklodsens skal være flad på en lille del af rundingen.

Detalje af mundstykke

Hvis man ønsker at stemme fløjten, så den passer med for eksempel et C, kan det gøres ved at skære tynde ringe af den ene ende, indtil den stemmer.

Cirka 8,5 cm fra den yderste ende bores et hul, 2 mm i diameter. Hvis ikke det giver en ren tone nummer to, kan hullet gøres større, så stiger tonen.

Cirka 12 cm fra den yderste ende bores et tilsvarende hul. Det reguleres på tilsvarende måde.

Regn med at skulle lave et par forsøg, inden det lykkes.

